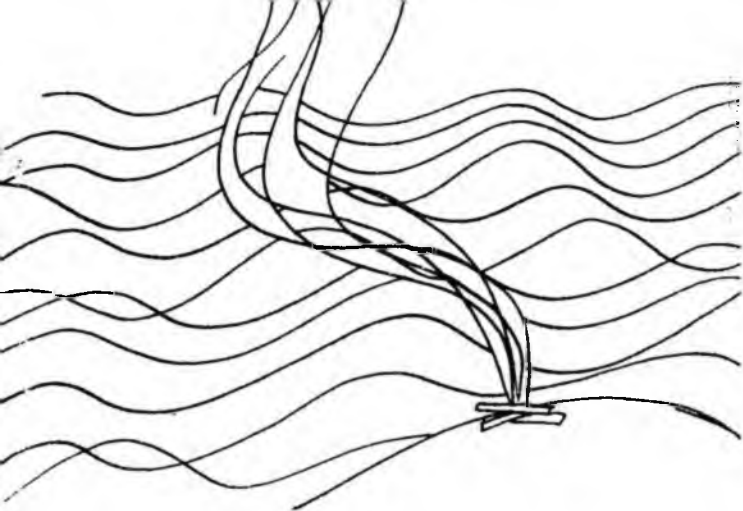

эркин воҳидов

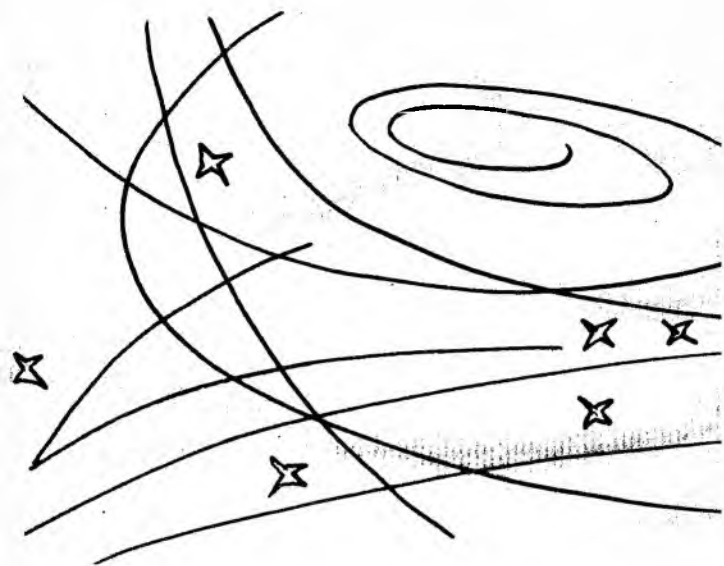
Чароғбон

эркин воҳидов
Чароғбон

Шеърлар ва дostonлар

Ўзбекистон ЛКСМ Марказий Комитети
„Ёш гвардия“ нашриёти
Тошкент — 1970

Мен осмонга узатганда кўл,
Сайёралар кўнар кафтимга...

ТАСАВВУР

Эл — устозим,
Мен эсам толиб,
Сўз дурларин термоқдир ишим.
Одамларнинг ўзидан олиб,
Одамларга бермоқдир ишим.

ТОНҒ ЛАВХАСИ

Уфқларга қўйиб гулдаста.
Тоғ ортидан кўтарди-да бош,
Пастга боқди чўққидан аста
Олтин қалам тутган бир наққош.

Хар нуқтага сайқал бериб у,
Водий узра чизди зар лавҳа.
Сўнг қуёш деб имзо чекдию,
Тонготар деб қўйди сарлавҳа.

Инсон яшамоқдан толмасин учун
Кўнглига бир дунё тилак берилган.
Тилак фақат дилда қолмасин учун
Инсонга забардаст билак берилган.
Бири минг йилларча инсон онгида
Уйғотди озодлик — ҳурликка истак.
Бири асримизнинг қутлуғ тонгида
Ленин байроғини кўтарди юксак.
Қирқ газ қанот бериб ғирқўк отларга,
Кўкда гиламларни учирди бири;
Унинг орзусини самолётларга,
Сунъий йўлдошларга кўчирди бири.
Ерқин истиқболнинг ишқи, шавқида,
Буюк режаларни кўзлайди тилак;
Уларни тинч ижод, меҳнат завқи-ла
Ҳаёт дафтарига киритар билак.
Тилак бахш айласа қамбларга қанот;
Унга парвоз берган билаклар ўктам.
Шулар бирлигида гуркирар ҳаёт,
Шулар бирлигида яшарар олам.

ТАСАВВУР

Болалик экан-да,
Муаллимимдан
Сўрабман бир қуни:
— Айтинг-чи, агар —
Ер шундай тезликда айланса чиндан,
Не учун тўкилиб кетмас одамлар?

Ёдимдан чиқмайди бир челақ сувни
Муаллим бош узра айлантиргани.
Қагра тўкмай ерга қўяркан уни,
Тушундингми, дея мендан сўргани.

Йиллар ўтиб кетди ва лекин ҳамон
Ўша илк тасаввур яшайди менда.
Бир челақ сув каби айланар жаҳон,
Мен-чи, бир томчиман ўша тўлқинда.

Учқур замон билан қалқиб, чайқалиб,
Чарх уриб бораман гирдоблар аро.
Бешафқат тезликдан асабим толиб,
Бир нафас тин олсам дейману, аммо —

Мендами ихтиёр?
Югурар замон,
Шиддати ўтади ҳар бир толамдан.
Тўхтасам тўкилгум бир томчисимон,
Томчидек йўқ бўлиб кетгум оламдан.

Бир томчи қуёш ўйнар
Нақш олма ёноғида.
Осмон кўксим каби кенг,
Кўнглим каби беғубор.
Қай томон боқар бўлсам
Бу ҳаёт гулбоғида
Баҳорий илиқлигу
Наҳорий тиниқлик бор.

Борлиқ шунчалар гўзал,
Яшаш шунчалар ширин.
Бу чамандан ҳеч кетмай
Мангу қолгим келади.
Чечаклар таъзим қилса
Қўлга олиб ҳар бирин
Тўйиб-тўйиб боққиму,
Куйга солгим келади.

Кўз очиб нур қўйнида
Кўрдим ёруғ дунёни,
Бу оламда неки бор
Бари тортар ҳавасим;
Лолалар қаҳқаҳаси,
Чечакларнинг хандони,
Ғунчалар юзидаги
Сал уятчан табассум...

Кечалар ёлғиз қолиб
Юлдузларга боққанда
Кўнгилдек оқ қоғозга
Тўкилади бу ҳавас.
Ҳаёт ўзи куй бўлиб,
Қўшиқ бўлиб оққанда

Қалби билан ҳар одам
Шоир бўлса ажабмас.

Яшамоқ бор, севмоқ бор
Бу ҳаёт гулбоғида
Бахтиёр умрларнинг
Нурга тўлиқлиги бор.
Шу сабаб қаён боқсам
Одамлар нигоҳида
Баҳорий илиқлиги
Наҳорий тиниқлик бор.

МЕНИНГ ЮЛДУЗИМ

Еш кўнглимда орзуларим мўл,
Қуёш эрир юрак тафтимга.
Мен осмонга узатганда қўл,
Сайёралар қўнар кафтимга.

Тафаккурнинг пўлат қушида
Кўз-кўз этиб бу ёшлик кўркин,
Чексиз фазо — нур оғушида
Йироқларга учаман бир кун.

Парвонадек ўйнаб пирпираб
Атрофимни ўрар юлдузлар,
Хайрат ичра ёниб ярқираб
Аста мендан сўрар юлдузлар:

«Қандай ёруғ юлдузсан, ажаб,
Қандай порлоқ сайёрадирсан?
Ёки бирор туркумдан ажраб
Биз ёқларда оворадирсан?»

Нечун кирдинг шўх даврамизга
Утдек ёниб ҳатто кундузлар?..»
Шунда дейман:

Кимлягим сизга
Баён этай, тингланг юлдузлар.

Тафаккурим — синмас қанотим,
Эътиқодим — нур ва офтоб.
Мен инсонман, менинг ҳаётим
Тарихларда буюк бир китоб.

Мен инсонман, қалбимда оташ,
Қуёшдан тож, ойдан тахт қурдим.

KITOBXON

BILIMLAR XAZINABONI

Bu tanishuv parchasidir. Asarning to'liq
versiyasi

<https://kitobxon.com/oz/asar/4295>

saytida.

Бу танишув парчасидир. Асарнинг
тўлиқ версияси

<https://kitobxon.com/uz/asar/4295>

сайтида.

Это был ознакомительный отрывок.
Полную версию можно найти на сайте

<https://kitobxon.com/ru/asar/4295>